

[Larsen (Bjerre).]

Heroverfor maa jeg sige, at det fra Landstinget oversendte Lovforslag, hvor Princippet om Udstykning efter 4. Oktober Lovens Regler er udelukket, ingen Interesse har for os. Dette Lovforslag fra Landstinget har Mindretallet nu stillet som Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag. Dette viser, at det Venstre, der gennem en lang Aarrække har staaet sammen med de nuværende Regeringspartier i Udstykningspørgsmaalet, nu fuldstændig er løbet fra deres tidligere Standpunkter og med fuld Musik gaet over til det konservative Folkeparti i denne Sag, idet Udstykning efter 4. Oktober Loven er skrinlagt i det af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Paa den Linie maa der ikke ventes Tilslutning fra mit Partis Side, vi ønsker en Udstykning i de Former, der har været kendt gennem en Aarrække, og som er vedtaget her i Rigsdagen med stort Flertal i begge Ting. Vi har yderligere vist vor Villie til at naa en Forstaaelse ved at række Haanden frem til Forhandling, men Oppositionspartierne har intet som helst villet, hvad jeg endnu en Gang udtaler min Beklagelse over.

Med disse Ord skal jeg anbefale Tingets Medlemmer at stemme imod det af Mindretallet stillede Ændringsforslag og stemme for Lovforslaget i uændret Form.

C. O. Pedersen: Som den ærede Ordfører (Larsen [Bjerre]) allerede har nævnt, er der ikke opnaaet Enighed om Udstykningen i det Udvalg, der har været nedsat til Behandling dels af det foreliggende Lovforslag og dels af det fra Landstinget oversendte Lovforslag. Selv om jeg er ked af, at der ikke er naaet Enighed, overrasker det mig ikke saa meget, thi jeg kender jo snart Regeringspartiernes Stilling i denne Sag; nu er der i Virkeligheden ikke stort andet end Principperne os imellem, eftersom man kan købe Jord til Jordværdi, men disse Principper rider man, som Heksene rider paa Kostene til Bloksbjerg. Nu hørte jeg nok den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre), tale om den Haand, man havde rakt frem ved at stille et Ændringsforslag til § 3. Jeg ved ikke, hvor langt det ærede Medlem kan naa at strække Haanden frem i Dag; men lad mig sige til Regeringspartierne, at hvad enten de stillede det Ændringsforslag eller lod det være, var det fuldkommen ligegyldigt, der var ikke en Døjt nyt i det, ikke en Smule Imødekomen overfor de principielle Krav, vi stillede, og derfor

kunde man paa Forhaand sige sig selv, at dette ikke kunde føre til nogen Enighed eller noget Resultat.

Forskellen i Opfattelsen er, som man jo ved, den, at Regeringspartierne — og det giver det Ændringsforslag, som var skitseret, ogsaa Udtryk for — ønsker at overlade Jorden, som Staten køber, til forskellig Pris til de forskellige Aftagere, efter som det er Fæstere eller Selvejere. Efter det Forslag, der var stillet, skulde Fæsteren have Jorden til Grundværdi, medens de, der overtog Jorden som Selvejere, skulde betale den Købepris, Jordlovsudvalget har betalt, med Tillæg af de Omkostninger ved Forbedringer af Veje og Grundforbedring, der kunde være Tale om.

Nu ved Regeringspartierne udmærket godt, at det Krav, vi har stillet, er, at de to Slags Brugere, der kan være Tale om skal overtage Jord, Fæstere og Selvejere, skal have den paa de samme Vilkaar. Vi kan ikke gaa med til, at Selvejeren skal stilles daarligere, at han skal betale mere i Overtagelsesøjeblikket end Fæsteren, og derfor er det paa Forhaand givet, at der ikke bliver nogen Overenskomst, saa længe dette Krav fastholdes, for det betyder i Realiteten, at man sætter en Præmie paa Fæstebruget, og det betyder i Realiteten, at den Jord, som Staten erhverver, derigennem forbliver paa det offentlige Hænder og ikke kan gaa over paa private Hænder.

Dette er saa meget mærkeligere, som det nu er en Kendsgerning, efter hvad det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har oplyst som Formand for Jordlovsudvalget og Medlem af Udvalget, at han nu er i Stand til at købe Jord til Jordværdien. Saa forstaaer jeg oprigtig talt ikke, hvorfor i al Verden man ikke ogsaa fra Regeringspartiernes Side kan sige, at naar man kan købe Jorden til Jordværdien, kan de alle sammen faa den til Jordværdien.

Vi har i Betænkningen givet Udtryk for, at vi i og for sig ikke er af den Opfattelse, at Tiden er inde til Udstykning i meget stor Stil. Nu hørte jeg nok, at det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) mente, at det netop nu var Øjeblikket, da Folk var saa varme paa at komme til Landbruget, nu skulde det være særlig gunstigt og lykkeligt, og jeg tror endda, det ærede Medlem sagde, at det at sætte Bo i Øjeblikket som Husmand var noget, der prægede Manden Tiden igennem, han blev meget mere sparsommelig og meget dygtigere end de andre.

Ja, jeg tror nok, at det at blive anbragt paa en Landbrugsejendom i Øjeblikket kan præge sin Mand, det tvivler jeg ikke et Øje-